

Konklusion

- 1) Artikel 138, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/88/EU af 7. december 2010, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at retten til merværdiafgiftsfritagelse for en levering inden for Fællesskabet kan nægtes sælgeren under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede under forudsætning af, at det på baggrund af objektive forhold er fastslået, at sælgeren ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhvilede den pågældende for så vidt angår bevis, eller at sælgeren vidste eller burde have vidst, at den transaktion, som den pågældende gennemførte, var led i svig fra erhververens side, og sælgeren ikke har truffet enhver foranstaltning, som den pågældende med rimelighed var i stand til, for at undgå sin egen deltagelse i denne svig.
- 2) Fritagelsen for en levering inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 138, stk. 1, i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/88, kan ikke nægtes en sælger alene med den begrundelse, at afgiftsmyndigheden i en anden medlemsstat har foretaget en sletning af erhververens momsregistreringsnummer, der, selv om den fandt sted efter leveringen af varen, har fået virkning med tilbagevirkende kraft fra en dato, der ligger før denne levering.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2012 — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C mod Administration des contributions en matière d'impôts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif — Luxembourg)

(Sag C-380/11) (¹)

(Etableringsfrihed — artikel 49 TEUF — skattelovgivning — formueskat — betingelser for indrømmelse af formueskattenedsættelse — fortabelse af status som formueskattepligtig som følge af, at hjemstedet bliver flyttet til en anden medlemsstat — restriktion — begrundelse — tvingende almene hensyn)

(2012/C 355/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C

Sagsøgt: Administration des contributions en matière d'impôts

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif — fortolkning af artikel 49 TEUF — etableringsfriheden — skattelovgivning — formueskat — national lovgivning, som gør ydelsen af nedsættelsen af formueskatten betinget af, at

modtageren forbliver skattepligtig med hensyn til denne skat i den pågældende medlemsstat i de fem efterfølgende skatteår — tab af statussen som formueskattepligtig som følge af flytning af hjemsted til en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter indrømmelse af en formueskattenedsættelse er betinget af, at modtageren forbliver formueskattepligtig i de fem efterfølgende skatteår.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 6. september 2012 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej og Republikken Polen mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-422/11 P og C-423/11 P) (¹)

(Appeller — annullationssøgsmål — afvisning af sagen — repræsentation for Unionens retsinstanter — advokat — uafhængighed)

(2012/C 355/11)

Processprog: polsk

Parter

Appellanter: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (ved radcowie prawni D. Dziedzic-Chojnacka og D. Pawłowska) og Republikken Polen (ved M. Szpunar, A. Kraińska og D. Luto-stańska, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Braun og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appeller af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 23. maj 2011 i sag T-226/10 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en sag anlagt af Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 1234 af 3. marts 2010, som er vedtaget i medfør af artikel 7, stk. 4, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/21/EF (EUT L 108, s. 33), og som pålægger den polske myndighed på området for elektroniske kommunikations- og posttjenester at trække to udkast til foranstaltninger, der er anmeldt, vedrørende det nationale engrosmarked for udveksling af IP-datatrafik (IP-transit) (sag PL/2009/1019) og engrosmarkedet for udveksling af IP-peering med Telekomunikacja Polska SA's (TP) netværk (sag PL/2009/1020) tilbage — urigtig fortolkning af artikel 19, stk. 3 og 4, i statuten for Domstolen, sammenholdt med statuttens artikel 53, stk. 1, med EUF-traktatens artikel 254, stk. 6, og med procesreglementets artikel 113 — tilsidesættelse af EUF-traktatens artikel 67,